

At iuuenis iſte in philoſophiæ peripatetiæ cognitione ſe probe verſatum eſſe oſtendere volens, iſtis conſuluit, & ne timerent, audacter ſuadere perſtitit, affirmando rem illam eſſe in natura communem, & more adventitio contingentem, nihilque in eo eſſe periculi, vtpote quod ex ſola exhalatione calida & ſicca, è terræ gremio, vi radiorum ſolarium in mediam aeris regionem ſublimum, & per antiperiſtaſin illam, quam dixit eſſe inter loci frigiditatem & exhalationis receptæ caliditatem, flammam illam procreatam eſſe aſſeueravit, ſed aliter ipſi inter cæteros ſoli eueniebat, ac ipſe putauit, nam fulgure ſubito erat exanimatus, reliqui vero ſtupore ſolummodo & pauore percuſſi humi ceciderunt, atque hoc modo blaſphemia viri iſtius, Ariſtotelicis argumentis decepti, iuſto Dei iudicio eſt diiudicata. Anno 1623. iuxta oppidum, quod Croydon dicunt, 8. ſolummodo miliaribus ab vrbe Londinenſi diſtans, circa menſem Iulii quidam fœnum in agro cuiſdam nobilis præparantes, atque in ſole deſiccantes, voces atq; tonitrua cum fulgure horrendo properantes animaduertent, vnde factum eſt, vt in cohortes duas ſeu numerum binarium ſe diuiderent, & vltra duarum vlnarum ſpatium non multum ab inuicem diſtantes, vt à tempeſtatis rabie immuniores manerent, ſunt congregati, ſub vna ergo arbore tres ancillæ cum quodam puero ſedebant, ſub altera duo vel tres viri; tempeſtate ergo appropinquante (mirabile dictu) tonitru nihil potuit contra illos arboris prioris, durante mora vnus prædictarum ancillarum ſub illa, ac ſi illa eſſet ſolummodo fronte quaſi à Deo obſignata, ne ſpiritus ille mali aliquid ei inferret; quare ſpiritus neſcio cuius inſtinctu incitata, durante tonitru & pluuia maxima cadente, arborem illam relinquere, & ad aliam feſtinare ſibi propoſuit, & cæteros alloquens, Ego (inquit) ad arborem alteram properabo, vultisne mecum decedere? at cæteris reculantibus, vt illa 5. vel 6. fecerat paſſus, protenus aliæ duæ, ſimulque ille puer ſub illa arbore manentes, & cum ipſa decedere nolentes, fulmine percuffæ exanimatæ ſunt, nullo alio ſigno præter paruulam corticis raſuram apparente, ancilla vero decedens tuto ad viros ſub arbore alia deliæſcentes euasit. Sed quod maius adhuc miraculum videbatur, ignis in forma globi, ab arboris illius ſummitate ad radicem eius vſque descendens, inſtar rotæ ſuper terram voluebatur, & iuxta alterius arboris, ſub qua ancilla illa cum viris ſteterat, cuius præſentia & tranſitu non modo ſtupore atque timore alienati atque attoniti ſunt ſubſiſtantes, ſed & ipſa arbor reuerentia quadam inſigni commota, ita ſe ad rotam illam inclinare atque reuerentia quadam humiliare viſa eſt, vt viri illius robuſti qui ad truncum illius renitebatur dorſum ingenti arboris inclinatione fractum ipſi videbatur. Vnde liquet, quod maius ſit in fulmine & tonitru myſterium, quam quod Peripatetici vnquam potuerunt comprehendere. Quare ad ſcripturarum ſacrarum ſenſum potius, quam ad vanam atque vix probabilem Peripateticorum Ethnicorum imaginationem ſe accingere debent veri Chriſtiani, quoniam quanta ſit illarum certitudo, quantaque horum vanitas & abſurditas in præcedentibus lucide eſt declaratum. Præterea aliud ſtupendi iſtius in natura meteori exemplum mirificum ſe obtulit, Anno vltimo præterito 1624. menſe Iulii prope oppidum illud Windſor, vbi regale atque ſatis munitum conſpicere eſt palatium ſeu caſtellum, ab vrbe Londinenſi non niſi octodecim miliaribus diſtans. Nam duabus fœminis cum puellis tribus t. itici ſpicas per agrum vndique diſperſas poſt meſſem colligentibus, ſubito tonitru ſtupendum ſuperuenit; maior puellarum fulgura vndique per aerem volantia, & coram oculis in forma oblonga cum caudis acutis apparentia reſpiciens, admodum & præter cæteras omnes eſt ſpiritu commota atque perturbata clamando matri, Phy de fulgure iſto & tonitru non poſſum perduare, vtinam eſſem domi, & cum à matre & alia muliere honeſta, quæ ante nuptias ſuas mihi in domo mea fuit famula ſeu ancilla, admonita eſſet, vt relicto friuolo & contentioſo ſermone Deum inſclamaret, ipſa nihilominus, omiſſis ad Deum orationibus, exclamationes ſuas facere erga ſtupidas meteori apparitiones pergebat. Vnde cæteræ ſub duarum arborum procera- rum aliſ ſeu ramis ſe à tempeſtatis violentia munire ſunt aggreſſæ. Puella vero illa jocoſo & hi'ari vultu tergo ad quercu eminentiſſimæ truncum renitens dixit, ſe in throno quaſi regio collocatam eſſe præ cæteris, & à tempeſtate ſecuram; Mulier altera quondam ancilla mea brachium ſuum ingremium dictæ puellæ innitens habuit, atque altera eius ſoror natu minor non procul ab iis, matre interea puellæ ſub alia arbore per quinque vel ſex paſſus ab illa diſtante. Eueniebat autem ſubito, vt globus quidam igneus è nube ſubito in arborem illam ingentem decidens, eius corticem in tribus locis à vertice ad radicem vſque ſine vlla partium intermiſſione, violentiſſimo atque ſubitaneo impetu abraſerit, atque vndique ad miliaris fere diſtantiam eiulce fragmenta diſperſerit, interea etiam trunci atque corporis interni ſubſtantia à triplici illo vulnere haud immunis erat, ſed ad digiti profunditatem longis atque continuatis, à ſummis ramis, vſque ad radicem vulneribus cauis, & quaſi vomeribus inſiſtis, digito procul dubio Dei aut cuiuſdam angeli adminiſtrantis operante, vnde factum vt puella illa quæ ſeipſam maxime tutam exiſtimabat atque ab omni violentia protectam, impetu verbis nõ explicando, ſubito & ictu quaſi oculi exanimata ſit, mulier olim mea ancilla, brachii illius ingremio puellæ innitentis officio & ſenſu orbata, & more furibundo per plateam ſeu viam currebat, alta voce clamando, nubesq; reſpiciendo, Deus ſancte aperi nubes tuas, atq; januas tuas, vt ingrediar nec